

CURTEA DE APEL

Secția Comercială și de Contencios Administrativ și Fiscal

DOSAR NR.

SENTINȚA nr.

Ședința publică din data de 12 mai 2011

Președinte -

Grefier -

Pe rol fiind soluționarea acțiunii în contencios administrativ și fiscal, formulată de reclamanta SC SRL, cu sediul în B-dul . ir. bl. ap. județul în contradictoriu cu pârâții **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE PRAHOVA** și **ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE PENTRU CONTRIBUABILII MIJLOCII**, ambele cu sediul în str. nr. județul

La apelul nominal, făcut în ședință publică, au răspuns reclamanta SC SRL, prin administratorul judiciar CII reprezentat de avocat din cadrul Baroului și pârâtele D.G.F.P. și A.F.P. reprezentate de consilier juridic

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care,

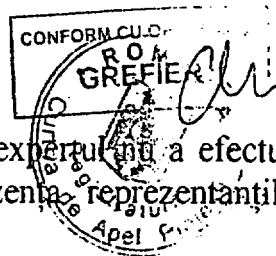
Curtea aduce la cunoștința părților posibilitatea apelării la procedura medierii, în baza dispozițiilor art.6 din Legea nr.192/2006, potrivit căroră "organele judiciare și arbitrale, precum și alte autorități cu atribuții jurisdicționale informează părțile asupra posibilității și a avantajelor folosirii procedurii medierii și le îndrumă să recurgă la această cale pentru soluționarea conflictelor dintre ele"

Avocat apărătorul administratorului judiciar al reclamantei, formulează obiecțiuni la raportul de expertiză contabilă întocmit în cauză de către expertul . Astfel, susține că expertul nu și-a exprimat opinia cu privire la legalitatea deducerii TVA pentru suma de 18700.69 lei, reprezentând facturi care nu îndeplinesc condiții de exercitare a dreptului de deducere a TVA, conform art. 155alin. 8 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, sumă contestată de reclamantă prin cererea de chemare în judecată.

De asemenea, expertul nu a precizat dacă operațiunea în cauză reprezintă o stornare de venituri impozabile, așa cum a fost redată în raportul de inspecție fiscală, sau reprezintă cheltuieli care nu sunt deductibile.

Solicită ca expertul să-și exprime opinia cu privire la încadrarea drept cheltuieli deductibile fiscal pentru mărfurile înregistrate, vândute, încasate cu TVA colectat, pentru care raportul de inspecție fiscală nu dă drept de deducere.

Consilier juridic , având cuvântul pentru pârâte, depune la dosar obiecțiuni la raportul de expertiză. Învederează că aceste obiecțiuni vizează, în

primul rând, modalitatea de convocare a părților, în sensul că expertul nu a efectuat convocarea părților într-un termen rezonabil care să permită prezența reprezentanților părților.

Solicită ca celelalte obiecțiuni să fie calificate ca și concluzii pe fond.

Curtea respinge obiecțiunile formulate de reclamantă la raportul de expertiză contabilă, apreciind că nu se impune admiterea lor, deoarece expertul a răspuns fiecărui obiectiv trasat de instanță, într-un mod favorabil tocmai reclamantei. Ia act că reprezentantul părților solicită ca obiecțiunile formulate la raportul de expertiză să fie analizate ca și concluzii scrise.

Părțile având pe rând cuvântul, învederează că nu au cereri de formulat și solicită acordarea cuvântului în susținerea, respectiv combaterea acțiunii.

Curtea ia act că părțile nu au cereri de formulat și, constatând cauza în stare de judecată, acordă cuvântul în fond.

Apărătorul reclamantei, avocat . . . . . solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată, în sensul anulării Raportului de inspecție fiscală nr. .2008, a Dispoziției de Măsuri nr. .2008 și a Deciziei de impunere nr. .2008.

Susține că operațiunea privind reglajul cantitativ și valoric al ambalajelor a fost legal întocmită. Așa cum rezultă și din raportul de expertiză, TVA-ul aferent comisionului tichetelor de masă a fost dedus în mod legal, iar TVA-ul aferent facturilor ce cuprind cheltuielile cu transportul de mărfuri efectuat de terți a fost legal constituit. De asemenea, și operațiunea contabilă privind TVA-ul dedus pe facturile emise de societățile comerciale neînregistrate ca fiind plătitoare de TVA a fost legal efectuată

Mai susține că reclamanta nu a contestat în totalitate Raportul de Inspecție fiscală, însușindu-și anumite puncte din acesta, considerându-le legale.

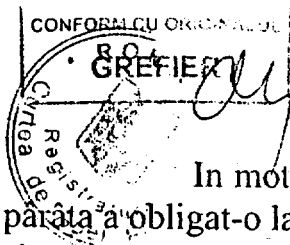
Fără cheltuieli de judecată.

Reprezentantul părților, consilier juridic . . . . . solicită înlăturarea în totalitate a raportului de expertiză contabilă efectuat în cauză, deoarece acesta nu se întemeiază pe documente justificative.

Solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată, actele a căror anulare se solicită fiind corect întocmite de organul fiscal. Organul fiscal a calculat corect diferențele suplimentare, acestora aplicându-li-se majorări de întârziere, conform art. 14 din OG nr. 61/23002 (pentru anul 2003), art. 115 și 116 din OG nr. 92/2003 privind Codul de proc. fiscală, rep. modificată prin art. 1 din HG nr. 784/2005 și art. 3 din Legea nr. 210/2005 (pentru perioada 2004-2008): Totodată, la control au fost calculate penalități de întârziere, conform art. 121 din OG nr. 92/2003, rep., modificată prin art. 2 din legea nr. 210/2005.

CURTEA

Prin cererea înregistrată inițial pe rolul Tribunalului . . . . . Secția comercială și de contencios administrativ II; sub nr . . . . . reclamanta SC SRL chemat în judecată D.G.F.P. . . . . a, solicitând anularea deciziei nr. 104/4.12.2008, a deciziei de impunere nr. . . . . 9.2008, a dispoziției de măsuri cu același număr și a raportului de inspecție fiscală nr. . . . . 2008.

În motivarea cererii, reclamanta a arătat, în esență, că prin actele contestate pârâta a obligat-o la plata sumei de 686360 lei, constând în impozit pe profit suplimentar și majorări de întârziere aferente, TVA suplimentar de plată și majorări de întârziere aferente, taxa suplimentară asupra activităților dăunătoare sănătății și majorări de întârziere aferente, precum și vârsăminte suplimentare de la persoane juridice pentru persoane cu handicap și majorări de întârziere aferente, precum și că obligațiile de plată precizate au fost greșit stabilite, acestea fiind nedatorate.

Pârâta

a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii ca nefondată și menținerea actelor atacate ca legale.

În esență, pârâta susține că controlul efectuat de organul fiscal, materializat în Raportul de inspecție fiscală încheiat la data de 11.09.2008, a avut ca obiectiv verificarea modului în care societatea și-a calculat, evidențiat și virat impozitele și taxele datorate bugetului general consolidat al statului, pentru perioada 01.01.2003-31.12.2007.

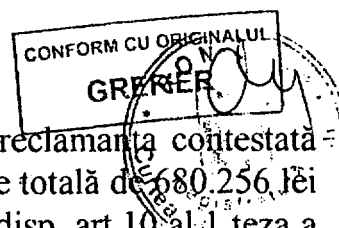
Arată pârâta că în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit că cheltuielile cu serviciile de transport nu au avut la bază documente justificative pentru perioada verificată, conform disp.art. 9 alin. 7 lit. j din Legea 414/2002 privind impozitul pe profit (pentru anul 2003) și art. 21 alin. 4 lit. f din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru a justifica operațiunile de stornare a veniturilor, arată pârâta, reclamanta a folosit ulterior un alt formular decât cel prevăzut de legislația în vigoare la data efectuării stornărilor, dovedind astfel că operațiunile înscrise în aceste formulare nu sunt reale.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată, în valoare de 203.550 lei, pârâta susține că pentru sumele stornate din conturile contabile de venituri și TVA colectată pentru perioada 2003-2006, reclamanta a prezentat documente justificative facturi fiscale întocmite pe formulare achiziționate în anul 2007, rezultând astfel că la data înregistrării operațiunilor de stornare de TVA colectată din evidența contabilă societatea reclamantă nu a deținut un document justificativ legal, acesta fiind întocmit ulterior, dar pe un alt formulat cu regim special decât cel prevăzut de legislația în vigoare din perioada efectuării stornărilor respective.

Se mai arată prin întâmpinare, că reclamanta a înregistrat eronat în evidența contabilă facturi fiscale deși perioada de valabilitate a acestora expirase la data înregistrării lor, și nu a făcut dovada cu documente justificative că a obținut venituri din vânzarea mărfurilor alimentare către persoane fizice pentru a justifica înregistrarea în evidența contabilă a comisioanelor și a TVA deductibilă aferentă acestora, înscrise în facturile fiscale emise de societățile comerciale emitente de tichete de masă. Majorările de întârziere aferente diferențelor suplimentare de plată au fost calculate de către organele de inspecție fiscală în conformitate cu dispozițiile art. 14 din OG nr. 61/2002 privind executarea creanțelor bugetare și ale art. 119 și 120 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată.

La termenul de judecată din data de 14.04.2009, parata a invocat excepția de necompetență materială, pe care Tribunalul Prahova, prin sentința nr. 213/14.04.2009 a admis-o, declinand competența de soluționare a cererii formulată în favoarea Curții de Apel Ploiesti – Secția Comercială și de Contencios Administrativ.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut că reclamanta contestată - acte administrativ fiscale referitoare la obligații fiscale cu o valoare totală de 680.256 lei - aspect menționat expres în decizia nr. iar potrivit disp. art.10 al.1 teza a doua din Legea nr.554/2004 act., litigiile care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale și accesorii ale acestora, mai mari de 500.000 lei, se soluționează, în fond, de către secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel, motiv pentru care a admis excepția de necompetență materială și a declinat competența judecării cauzei în favoarea Curții de Apel Ploiești - Secția Comercială și de Contencios Administrativ.

La Curtea de Apel Ploiești, cauza a fost înregistrată sub nr.

Prin încheierea de ședință din data de 12.11.2009, a dispus, în temeiul art. 29 alin. 5 din legea 47/1992, suspendarea cauzei până la soluționarea excepțiilor și s-a admis sesizarea Curții Constituționale în vederea soluționării excepțiilor de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. 1 din Titlul 1-Dispoziții generale; a art. 19, 20, 21 pct. 2 lit. n și pct. 4 lit. d,e,g,i art26 din Titlul 2- Impozit pe profit; a art. 137, 156, 156¹, 159,145, 147³ din Titlul 6 - Taxa pe valoare adăugată; a art. 115 din Titlul 7 toate din Codul fiscal, invocate de reclamanta SC Telex SRL.

Prin Decizia nr. 941/6 iulie 2010, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. 1, art. 19, art. 20, art. 21 alin.2 lit. n și alin. 4 lit. d,e,g și l, art. 26, art. 115, art. 137, art. 145, art. 147³,art. 156, art. 156¹ și art. 159 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, ridicată de reclamanta SC Telex SRL

În cauză a fost administrată proba cu înscrisuri și expertiză de specialitate contabilă.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Referitor la excepția nulității raportului de expertiză, invocată de pârâtă, Curtea, având în vedere prevederile art. 137 raportat la art. 208-214 Cod proc. civ., o va respinge ca neîntemeiată, întrucât, ca parte în proces, a avut cunoștința de faptul că a fost desemnat expertul, dar mai mult decât atât a fost convocată de către acesta. Motivele invocate, țin de circuitul intern al lucrărilor corespondenței pentru care pârâta este obligată să țină o evidență strictă, ceea ce în cauză nu s-a întâmplat, mai ales că, chiar această recunoaște că s-a făcut convocarea dar aceasta nu a ajuns în timp util la constatările de specialitate.

Examinând fondul cauzei dedusă judecării, Curtea urmează să rețină că, într-adevăr, pârâta, prin personalul de specialitate, a efectuat un control financiar la sediul reclamantei. Constatările s-au consemnat în Decizia de impunere nr. emisă de Direcția Finanțelor Publice Prahova - Administrația pentru Contribuabil Mijlocii, decizie întocmită în baza Raportului de inspecție fiscală nr.

Apărările reclamantei, ca de altfel și susținerile acesteia, nu au un suport probator, acestea neregăsindu-se nici în raportul de expertiză contabilă, care, deși din concluzii rezultă că reclamanta nu datorează nimic statului, totuși acestea vor fi ușor înlăturate, tocmai, că nu au corespondent în ansamblul probator, dar nici în norma legislativă fiscală aplicabilă în speță, respectiv Legea 414/2002 privind impozitul pe profit, cât și în Codul fiscal.

Prin urmare, capitolul din actul de control referitor la cheltuieli de stornare a ambalajelor, stabilește că diferențele de valori sunt rezultatul unor așa-zise stornări de venituri, dar care nu se regăsesc în nici un act justificativ. Chiar nota explicativă dată de administratorul societății nu este în măsură să justifice deficiențele constatate, acesta subliniind că aceste stornări sunt rezultatul unor reglări efectuate în societate, din punct de vedere cantitativ și valoric al ambalajelor.

Faptul că reclamanta, pentru aceste operațiuni, a folosit facturi întocmite pentru perioada 2003- iunie 2006, formulare achiziționate în anul 2007, denotă lipsa valorii probante a actelor și documentelor de care se prevalează în acest proces.

Încălcarea prevederilor art. 9 alin. 7 lit. j din Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, cât și cele ale art. 21 alin. 4 lit. f din Codul fiscal este mai mult decât evidentă din moment ce reclamanta, la data înregistrării operațiunii de stornare a veniturilor în evidența contabilă, nu deținea documente justificative, acestea fiind întocmite ulterior, când a folosit un alt formular achiziționat în anul 2007.

Așa cum s-a precizat în precedent, concluziile raportului de expertiză vor fi înlăturate de curte, acesta bazându-se exclusiv pe simplele afirmații ale reclamantei, nesuținute de niciun material probator.

De la neînregistrarea în evidențele contabile în mod cronologic și sistematic, așa cum imperativ reglementează art. 21 din Legea nr. 571/2003 și H.G. 44/2004 Titlul II pct. 14 din Normele de aplicare, la încălcarea flagrantă a acestora, nu a fost decât un pas care a condus-o pe reclamantă la o diminuare eronată a veniturilor.

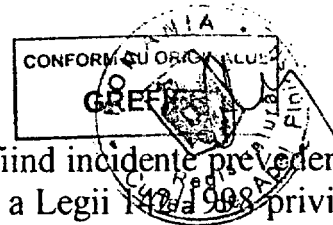
Cu ocazia controlului efectuat de reprezentanții pârâtei s-a procedat la corectarea acestei situații tocmai pentru o determinare reală a rezultatului contabil-financiar.

În legătură cu profitul impozabil, curtea va considera, de asemenea, că reclamanta a încălcat prevederile Legii 414/2002 art. 19 cât și Legea 571/2003-Codul fiscal pentru că nu a avut în vedere, intenționat sau nu, faptul că acesta se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, într-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile.

Reclamanta nici acest aspect nu a fost în măsură să-l justifice prin acte și documente legale, mai exact, nu a depus facturi de livrare a mărfurilor, inclusiv a ambalajelor, care să justifice operațiunea de stornare.

Actul de control contestat nu poate fi răsturnat cu probe și documente de către reclamantă, nici în ceea ce privește operațiunea legată de cheltuielile efectuate cu comisionul aferent tichetelor de masă restituite unităților emitente, întrucât rezultă clar că în perioada de referință 2003.2007 reclamanta a înregistrat în evidența contabilă, registrul zilnic de casă, la rubrica „ plăți”, achiziția unor tichete de masă de la angajații societății pe care apoi să le restituie unității emitente în vederea încasării contravalorii lor.

Concret, reclamanta, în calitate de societate afiliată, nu avea dreptul achiziționării de tichete de masă de la persoane fizice contra cost, aceasta avea obligația comercializării cu amănuntul a mărfurilor alimentare, venituri care urmau a fi înregistrate prin întocmirea borderourilor de vânzare a mărfurilor pe tichete de masă.

Norma legală interzice această practică, în speță fiind incidente prevederile art. 16 din H.G. 5/1999 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă, care interzic vânzarea acestor tichete contra cost.

Reclamanta, în cadrul operațiunilor contabile-financiare efectuate, nu a folosit în perioada 2003-2005, formulare tipizate executate pe hârtie auto-copiativă cu elemente de securitate specială, așa cum prevede art. 1 alin. 1 din O.M.F.P. nr. 989/2002 referitor la tipizarea, înscrierea și numerotarea formularelor cu regim special, cele întocmite și eliberate de Compania Națională „Imprimeria Națională” SA, sau de societățile tipografice abilitate în acest sens.

Cu privire la plata TVA-ului, un alt aspect din actul de control contestat de reclamantă, cât și a contravalorii penalităților datorate, de asemenea, Curtea, în lipsa unor documente justificative și a unui suport probator solid, va înlătura atât susținerile reclamantei, cât și raportul de expertiză, deoarece, prin modalitatea folosită în acest sens de reclamantă, s-a ajuns la încălcarea prevederilor art. 6 alin. 1 și 2 din Legea contabilității nr. 82/1991, dar și pe cele prevăzute de art. 24 din Legea nr. 345/2002 privind Taxa pe valoarea adăugată.

Este îndeobște cunoscut că orice persoană impozabilă, cum este și reclamanta, pentru a beneficia de dreptul de deducere a acestei taxe, trebuie să justifice suma taxei cu o serie de documente, enumerate expres în art. 22 alin. 5 lit. a din legea sus-citată. Ori, asemenea documente nu există. Chiar dacă Legea nr. 345/2002 s-a aplicat până la 31.12.2003, reclamanta avea obligația, conform art. 154 alin. 5 lit. a din Legea nr. 571/2003, coroborat cu prevederile art. 20 și 22 din O.G. nr. 92/2003, să își comunice codul de înregistrare în scopuri de TVA, lucru care nu s-a întâmplat, situație care a făcut ca reclamanta să-și diminueze taxa pe valoarea adăugată încălcând atât prevederile art. 29 din Legea 345/2002, cât și pe cele ale art. 150 alin. 3 coroborate cu prevederile art. 159 alin.1 lit. b din Legea 571/2003 - Cod fiscal.

Majorările și penalitățile calculate cu ocazia controlului efectuat s-au bazat exclusiv pe reglementările legale în vigoare la acea dată, respectiv art. 14 OG nr. 61/2002, aferente anului 2003 și conform art. 115 și 116 din OG nr. 12/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat și modificat prin art. 1 din HG nr. 784/2005 și art. 3 din legea nr. 210/2005, pentru perioada de referință 2004-.2008.

Concluzionând, având în vedere cele ce preced, Curtea urmează ca, în conformitate cu normele legale incidente în soluționarea cauzei, la care s-a făcut o amplă referire în considerentele acestei hotărâri, coroborate cu art.18 Legea 554/2004, să respingă acțiunea în contencios administrativ și fiscal formulată de reclamanta SC SRL, ca neîntemeiată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge acțiunea formulată de reclamanta **SC**, cu sediul în
în contradictoriu cu
pârâții **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE** și

MIJLOCI, ambele cu sediul în : str. nr. județul F , ca
neîntemeiată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi, 12 mai 2011.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

red. EG

tehnored. MC

4 ex/09.06.2011

Operator date cu caracter personal

Număr notificare 3120

